

culo secundum totam facultatem suam remanet
 in illo diuisio: et sic anima est diuisibilis per
 accidens. et simile est: sicut si signaueris punc-
 tum in linea media. Non enim diuisibile est
 et tamen si diuiseris lineam in puncto illo re-
 manet punctum inextinguibile in vnaq; linea: et
 erunt duo puncta. hoc autem placet ignoran-
 tibus. Quidam autem etiam hoc ignorantes
 conuertunt se ad magis impossibile dicentes quod
 in vtraq; parte diuisa remanet vna anima
 numerus: sed illi nesciunt quod idem numerus est
 in quo non inuenitur in numerando diuer-
 sitas. In partibus autem diuisis diuersitas
 in numerando inuenitur. Adhuc autem quod
 diuiditur ab aliquo loco et subiecto: necesse est
 numerum differre ab ipso: partes autem diui-
 se et loco et subiecto sunt diuersae. non igitur
 est in eis vna anima numerus.

*Explicat liber de anima primus. Incipit scdo qui
 est de anima scdm substantiam et ptes eius
 que snt vegetabilis sensibilibus et rationalis. Inci-
 pit 2o primus de sita aia scdm se. Caplm pmi
 qd sit huius ita qd sit distinctio aie vnan agitur.*

Hic igitur que dicta sunt tra-
 dita sunt a prioribus ptes de
 anima in quibus quia nichil
 est conueniens substantie
 anime vel eius partibus o-
 portet nos omnia ea vt ostē-
 dimus abicere. Addeamus autē iterum
 tanq; ex principio qd supra nobis presu-
 mus ad inquirendū primo de substantia:
 et postea de ptes et operibus et accidenti-
 bus eius. et quomodo determinare quid
 est anima intione cōmuni et figurali sine
 supbiaali. et etiam que vtrq; sit ipsius essen-
 tialis et propria distinctio: que non dicit tan-
 tum quid est anima sed etiam dicit causā
 propter quod vnaq; operū et accidentium
 inest: quia sicut diximus superius in probe-
 mus si per distinctionem non conueniatur
 facile de accidentibus dialectica erit et vna.
 venientes autem distinctionem primo que
 tantum quid est anima dicit: dicimus quod
 nos non disputamus vtrum aia sit in gene-
 ribus accidentū: quoniam scdm est ab omni-
 bus accidens partem substantie non esse ne-
 q; ptece substantiam. Anima autem con-
 uersa ex anima et corpore pars essentialis et
 dignior est: et ptece animata corpora. et
 ideo supponimus aiam in generalitate sū-
 stantie contineri. Dicimus igitur vnum esse
 genus entis quod est substantia: huius au-
 tem generis aliud quidem est sicut mate-
 ria que scdm se accepta non est hoc aliqd
 quod est compositū indiuiduū substantie
 eo quod non dat ei nomē neq; esse: sed sub-
 stat ab ipso primo est. Alterum autem

si diuiseris
 linea i puncto
 illo remanet
 punctum inextinguibile
 in vnaq; linea:
 et erunt duo puncta.

quomodo de
 emare qd
 est anima
 rone tota:

aia corpo-
 sit ex aia
 et corpore
 dignior est:

in eodem genere substantie acceptū est forma
 et species scdm quam dicitur iam formata
 res nature hoc aliquid: eo quod formata ipm
 et significando. dat ei esse et intione distinctū
 Et tertium in genere eode est quod est ex istis co-
 positum duobus. quod est res in natura pro-
 ducta: quam ipsa natura intendit. Inter hec
 autem materia quidem est potentia que
 subicitur generationi et forme. Ex parte au-
 tem est endelictia: hoc autem latine dicitur ali-
 actus vel pfectio: que dat esse specificū substa-
 ntiale scdm quod homo vel animus dicitur ali-
 quid: et hoc est duplex quorum vnu sequit:
 alterū: vnum est enim actus primus qui
 est esse: et aliud est actus secundus qui est
 actio essentialis scdm illud esse: sicut si dice-
 rem quod lux lucens est esse et actus primus:
 et lucere est actus essentialis eius secundus:
 eo quod hec est actio eius que sue forme diffi-
 sio quedam est essentialis: omnis enim essen-
 tia propriam et essentialem habet operationem
 non: quia nisi deficiatur quando est essen-
 tialis: sicut lux non deficiatur a lucere qd
 est eius actio. huius autem exemplū in ac-
 dentalibus est scientia in sciente. que dat
 ei esse scientis scdm quod sciens est: et huius
 actio essentialis secundū scientiam est consi-
 derare facta que snt per scientiā. Ita enim
 est in omni forma naturali: quod ipsa in habi-
 ta habita est actus primus dms esse ma-
 terie in qua est et compositio: quia aut ipa
 est principū essentialiū et naturalū sibi
 actionū: ideo etiam non per aliquid aliud
 sibi acquisita: est actus secundus. sicut enī
 sciens nichil vltimus acquirit quo considerat
 sed ipsa forma que est scientia in eo est prin-
 cipium considerationis per seipsam: ita et etiā
 de omni forma naturali et substantiali: quod
 principū ipsa suam operationū essentialiū
 per seipsam: et non per aliud sibi additum.

Mouet autem fortassis aliquem quod dicitur
 mus substantiam esse genus continens ma-
 teriam et formam: cum sint principia substa-
 ntie: et principia generis non sint i genere:
 sed ante ipsum. Adhuc autem forte numbi-
 tur aliquis: quomodo diuidimus substantiā
 per tria que non equaliter respiciunt intione
 et nomen substantie: et inter que non est
 oppositio: cum duo prima sint antea tertio qd
 dicitur substantia composita. Sed de his deter-
 minari habet in prima pte. sed quantum ad
 hoc negotiū attinet sciendū est: quod commune
 quod dicimus substantiā huius tria continere
 est commune scdm analogiam probe distingui-
 tur in actuo pte prime. et ideo primo con-
 uenit vni: et alio conuenit per illud. Adhuc
 autem sibi dupliciter accipitur: vno enim
 modo accipitur scdm quod substat accidentibus

formando et significando ipm
 dat ei esse et tunc distinctū.

Omne essentia ipam et eandem
 habet operationem;

Dicitur substantia et gen⁹
 continens materiam et formam;